

جمعیت تهران و آینده آن

دکتر حبیب الله زنجانی

مقدمه

* تهران و جمعیت آن در دوره ۲۰۰ ساله ۱۱۶۸ - ۱۳۶۸ شمسی (۱۷۸۹ - ۱۹۸۹)

اسناد مربوط به "بلدیه تهران" از چهار محله به نامهای سنگلچ، چاله میدان، چاله حصار و ارک نام برده و جمعیت آن را حدود ۵هزار نفر تخمین زده است. ولی دریادداشت‌های به جامانده از نجم‌الملک در شرح نقشه ترسیمی وی به افزایش و توسعه محدوده شهر اشاره شده و در آن نقشه شهر به خندق پیوسته ای مخصوصاً دروازه داشته است که به محله به نامهای دولت، عودلاجان، سنگلچ، بازار، چاله میدان و ارک تقسیم شده است، اولین سرشماری جمعیت در شهر تهران در سال ۱۲۶۲ شمسی انجام و جمعیت شهر را ۱۰۴۸۲۱ نفر در ۹۱۳ خانه مسکونی به دست داد. سرویس معارف بلدیه تهران نتایج این سرشماری را در مقایسه با سایر منابع به شرح زیر مورداً رزیابی قرارداده است:

"با آنکه در آن تاریخ کمتر آشنایه قواعد عامیه و طرق احصائیه بودند، معهداً باتطبیق به سایر قرائن به مثل مصرف نان شهر در آن زمان، می‌توان احصائیه فوق الذکر را در حدود تقریب مدرک صحیحی دانست".^(۲)

آ- بلدیه تهران، سرویس معارف، دایره احصائیه، سرشماری نقوص شهر تهران تعقیب دومین سالنامه احصائیه بلدی سال ۱۳۱۲ (۱۸۹۴) صفحات ۴، ۳، ۲

ارگسترش شهر تهران و افزایش سریع جمعیت آن بیش از ۲ قرن نمی‌گذرد هر چند عده ای را عقیده برآن است که تهران ارسال ۵۹۹ هجری ش (۱۲۲۰ میلادی) پس از ویران شدن ری به دست مغولان شروع به رشد کرده است^(۱) ولی درواقع توجه به آن به عنوان یک نقطه شهری ارسال ۹۶۱ هجری قمری (حوالی ۱۵۵۴ میلادی) آغاز می‌شود که شاه طهماسب فرزند شاه اسماعیل صفوی با رویی به دور آن کشید و در سال ۹۹ هجری شمسی (۱۷۲۰ میلادی) ابرای مدت کوتاهی به عنوان مرکز کشور انتخاب شد و سپس کریمخان زند و آغا محمد خان قاجار به آبادانی آن اهمیت دادند.

ارسال ۱۲۰۰ هجری قمری (حوالی ۱۷۸۵ میلادی) که تهران از طرف آغا محمد خان قاجار "عملاء" و سپس در سال ۱۲۱۰ هجری (۱۷۹۵ م) "رسماً" به مقر سلطنت ویا بخت انتخاب شد، اطلاع دقیقی از محدوده و جمعیت آن در دست نیست.

* این مقاله چکیده ای از مطالعات مفصل جمعیت شهر تهران است که برای تهیه طرح حفظ و سازماندهی آن شهر در سال ۱۳۶۷ انجام گرفته است.

- دکتر عابدینی در کوش، درآمدی بر اقتصاد شهری، ص ۴۵

گرچه بین سالهای ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۱ اینیز اطلاعات پراکنده ای در مورد جمعیت شهر تهران وجود دارد ولی شاید بتوان گفت که سرشماری دوفاکتوی ۱۳۸۱ شمسی (۲۹ فوریه ۱۹۹۴م) اولیس اقدام آماری قابل قیاس با معيارهای فعلی است.

در این آمارگیری جمعیت شهر تهران ۵۴۰۰۸۷ نفر بوده است . سرشماریهای عمومی نفوس و مسکن که ارسال ۱۳۵۶ (اب) تا ۱۳۵۷ (به فاصله های ده ساله) صورت گرفته است جمعیت شهر تهران را به شرح زیر به دست می دهند :

۱۲۲۵ خانوار ۳۳۳۴۳۸ نفر دو ۱۵۱۲۰۸۳

۱۳۴۵ خانوار ۵۶۷۷۲ نفر در ۱۹۷۲

١٣٥٦ - ٢٢٢ - ٢٤ - ٩٨٢ - ٤٥٣ - خانہ ا

١٢٤٥ - ٤٢٦٨٤ - ٤٩١ - ٣٧ - نصف د

الآن، دعمنا أننا نعيش في حقبة تجدها كل الأجيال.

وَهُوَ الْمُنَزَّلُ بِالْحُكْمِ الْعَلِيِّ

برآوردها را بسیار محدود نموده و مخصوصاً اطلاعات مبتنی بر حدس و گمان راملاک محاسبه قرارداد لکن ارقام مربوط به سالهای ۱۳۸۲-۱۳۶۲ حدود رشد جمعیت دریک دوره پنجاه و هفت ساله و ارقام مربوط به سالهای ۱۳۱۸-۱۳۶۵ میزان رشد جمعیت و چگونگی آن را دریک دوره ۴۷ ساله نشان می‌دهند.

هشت سال بعد یعنی در سال ۱۳۷۰ شمسی نجم-
الدوله در حین ترسیم نقشه شهر جمعیت آن را بالغ
بر ۶۰۰ هزار نفر اعلام کرد. براساس نتایج این سرشماری شهر تهران ۲۴/۵ کیلومتر مرربع مساحت
۱۸۰۰ خانه، ۲۰۰ مسجد، ۴ کلیسا و ۴ باب حمام داشته است.

سومین سرشماری جمعیت در شهر تهران از طرف
"موسسه بلدیه تهران" در سال ۱۳۰۱ شمسی به عمل
آمده و جمعیت تهران را حدود ۱۰۲ هزار نفر در
۴۵۱۲۸ خانواریه دست داد.

در فاصله ۳۱ ساله ۱۲۷۰-۱۳۰۱ شمسی مساحت شهر تهران تغییری نکردو شهر به همان خندق محصور بودولی تعداد خانه ها ۱۸۰۰۰ بیه ۲۱۷۴۵ واحد و تراکم جمعیت از ۶۵/۴ نفر در هکتار بیه ۷/۵ انفر رسید.

چهارمین سرشماری تهران در سال ۱۳۱۱ شمسی انجام شده است. این سرشماری هم مانند سرشماری قبلی توسط مؤسسه بلدیه تهران به عمل آمد و جمعیت شهر را ۱۱۳۹۱۰۳۰ نفر در ۷۰۵۰۰ خانوار به دست داد. از این تعداد ۴۹۵۰۴ نفر داخل خریم خندق و دروازه های شهر و ۶۳۵۰۶ نفر خارج از این خریم سکونت داشته اند و تراکم جمعیت در داخل محدوده خندق به ۲۰۰ انفر در هکتار رسیده بود.

سال	تعداد جمعیت	میزان رشد سالانه بین دو دeman بلافصل
۱۲۶۲	۱۰۵۴۸۲	-
۱۲۷۰	۱۶۰۰۰	.۹
۱۲۷۱	۲۱۰۰۰	.۱۰
۱۲۷۱	۳۱۰۱۲۹	.۱۲
۱۲۷۱	۵۴۰۰۸۷	.۱۳
۱۲۷۳	۱۰۱۲۰۸۲	.۱۴
۱۲۷۴	۲۷۱۹۷۳	.۱۵
۱۲۷۵	۴۰۲۰۲۲	.۱۶
۱۲۷۶	۰۸۸۳۷۲۱	.۱۷
۱۲۷۷	۶۰۴۲۰۸۴	.۱۸

۱۳۶۵ تا ۱۲۶۲ ارسال شهر تهران رشید جمعیت میزان

جمعیت تهران در محدوده‌ی ثابتی موربدبخت و بررسی قرار گیرد. در این جا، به دلایلی که از ذکر آنها می‌گذریم محدوده‌ی سرشماری شهر تهران در سال ۱۳۶۵ را به جهت جامع و مانع بونا آن ملاک مقایسه قرار می‌دهیم و به بارسازی آمار و اطلاعات جمعیتی سرشماریهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵ در محدوده‌ی سال ۱۳۶۵ می‌پردازیم:

بارسازی جمعیت واقع در خارج از محدوده‌ی شهر تهران در سالهای ۱۳۴۵-۱۳۵۵ ابخشی از محدوده‌ی فعلی تهران در سالهای ۱۳۴۵-۱۳۵۵ شامل شهرها و آبادیهای بوده اند که در خارج از بافت پیوسته شهر واقع و طی ۲۰ سال گذشته به تدریج جنب شهر شده اند این آبادیهای شهرستانهای تهران، ری و شمیرانات قرار داشته اند. جدول شماره ۱ تعداد شهرها و آبادیهای جمعیت آنها که در فاصله سالهای ۱۳۴۵-۱۳۵۵ و ۱۳۶۵-۱۳۵۵ جنب شهر تهران شده اند نشان می‌دهد:

بديهی است که میزان رشد حاصل از طریق مقایسه ارقام سرشماریهای آبادیهای میزان ناخالص رشد جمعیت تلقی نموده‌ی این ارقام بدون درنظر گرفتن جمعیت قبلی آبادیهای ادغام شده در فاصله بین دو سرشماری در شهر تهران به دست می‌آيند. تعداد و جمعیت این نوع آبادیهای همان‌طور که بعداً خواهیم دید در بعضی از دوره‌های بین سرشماریها قابل ملاحظه بوده است.

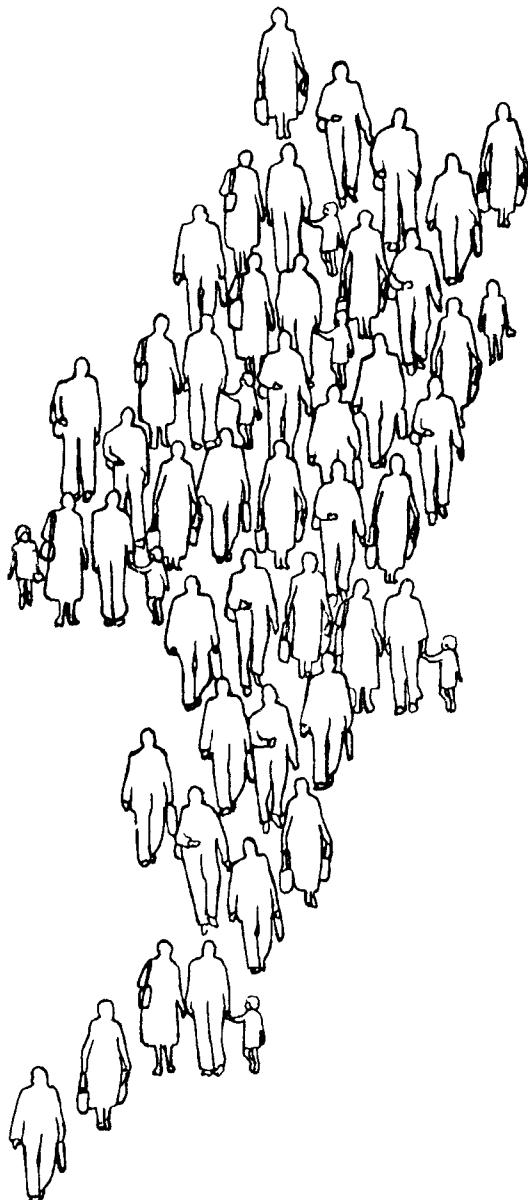
عمده ترین نکته‌ای که در روند تحول جمعیت شهر تهران در سالهای اخیر وجود دارد نوسان شدید میزان رشد جمعیت آن در فاصله ۱۰ ساله ۱۳۵۵-۱۳۶۵ است این نکته‌ای است که بخصوص در مقایسه با ارقام مشابه در سالهای قبل به نحو روشن تری به چشم می‌خورد. در این مورد لازم است نخست اثر تغییر محدوده تهران بر روش آماروارقان حاصل از سرشماری هامشخص شود و

جمعیت در سرشماری قبل			تعداد		ار شهرستان	فاصله زمانی
جمع	آبادی	شهر	آبادی	شهر		
۳۱۴۹۹۷	۴۶۰۰۰	۲۸۹۹۷	۱۲۸	۲	تهران، ری، شمیرانات جمع اردیهان	۱۳۴۵-۱۳۶۵
۱۹۲۶۲	۱۰۵۷۶	۸۶۸۶	۲۹	۱		
۲۶۰۵	۲۶۰۵	-	۱۲	-		
۱۶۴۵۳	۷۷۶۷	۸۶۸۶	۱۶	۱		
۲۰۴	۲۰۴	-	۱	-		
۲۹۵۷۳۵	۲۵۴۲۴	۲۶۰۲۱۱	۹۹	۲	اجماع اردیهان	۱۳۵۵-۱۳۶۵
۱۰۸۰۷	۱۰۸۰۷	-	۳۰	-		
۱۱۹۲۲۵	۱۶۴۱۰	۱۰۲۸۲۵	۴۱	۱		
۱۶۵۶۹۳	۸۲۰۷	۱۵۷۴۸۶	۲۸	۱		

جدول شماره ۱: تعداد شهرها و آبادیهای جنب شده به شهر تهران بر حسب تعداد جمعیت در فاصله‌های ده ساله بین سرشماریها از ۱۳۴۵ تا ۱۳۶۵

سایر نقاط نزدیک به شهر تهران نیز تشدید شود به عنوان مثال جمعیت شهر اسلام شهر که در حال حاضر باید آن را بخشی از تهران نیز تلقی کرد از ۲۹۲۰۵۰ نفر در سال ۱۳۵۵ به ۱۵۱۴۹ افزایش یافت یعنی دریک دوره ده ساله بیش از ۴ برابر شد. نظری به افزایش جمعیت برخی از شهرهای استان تهران که در نزدیکی شهر تهران و یاد را ارتباط بسیار سهل و ساده با آن قرار دارند حدوداً ثریانی آنها را ارجمند مهاجرت به سوی تهران در دوره ده ساله ۱۳۵۵ - ۱۳۶۵ باتوجه به موقعیت آنها بر روی نقشه جغرافیائی استان تهران نشان می‌دهد.

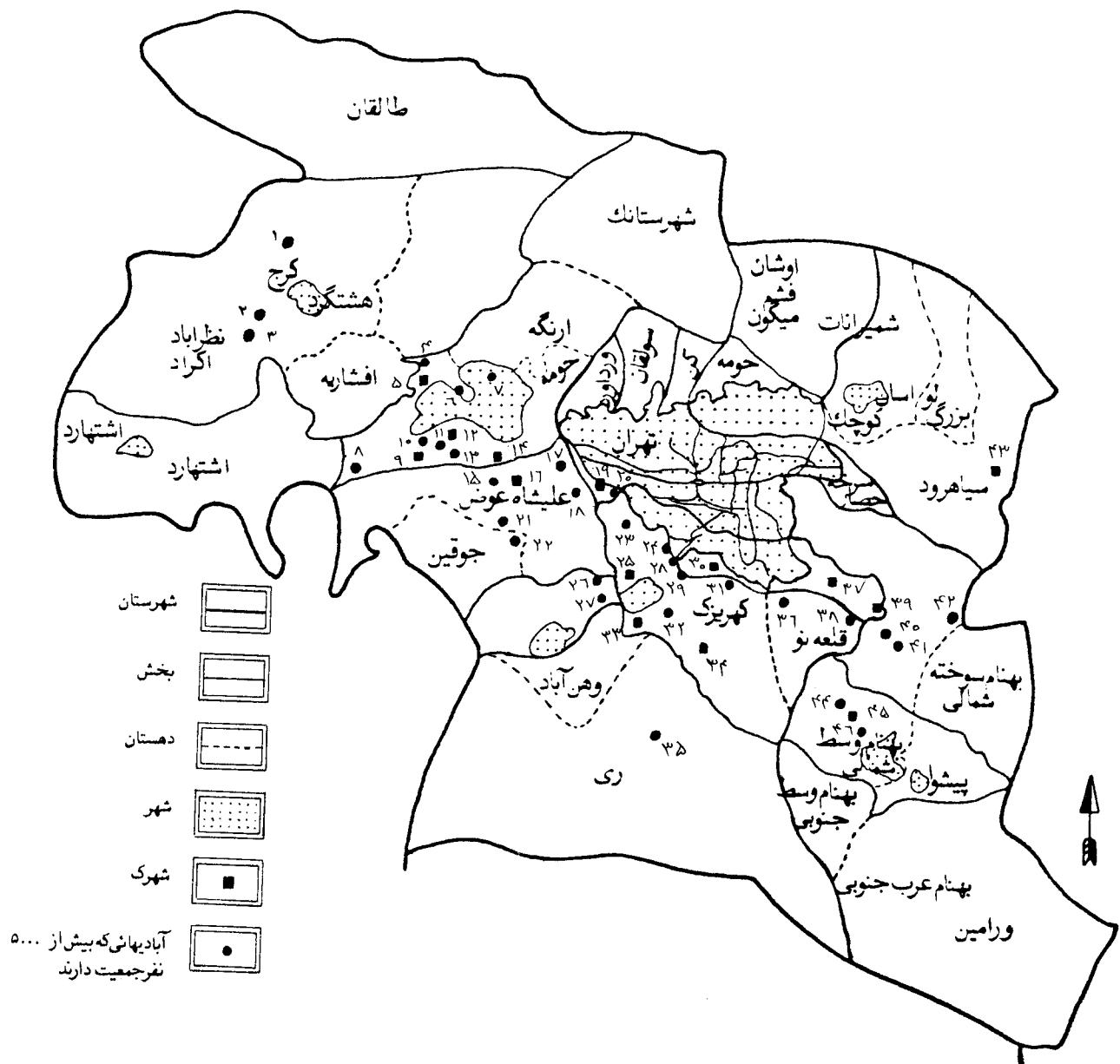
(نمودارهای شماره ۳ و ۴)

بدین ترتیب جمعیت سالهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵ تهران در محدوده سرشماری سال ۱۳۶۵ به ترتیب ۳۰۱۵۴۶۵ نفر و ۴۹۴۸۵۰ نفر می‌شود و میزان رشد سالانه جمعیت در فاصله ده ساله ۱۳۴۵ - ۱۳۵۵ ۴/۲ درصد و در فاصله سالهای ۱۳۵۵ - ۱۳۶۵ ۸/۷ درصد به دست می‌آید.

کاهش رشد جمعیت در سال ۱۳۵۵ - ۱۳۶۵ به جهت محدودیت هایی بوده است که در مقابل مهاجرت آزاد جمعیت به سوی تهران اتخاذ شده بود بعد از سال ۱۳۵۹ که جیره بندی کالاهای اساسی به مردانه اجرایگذاشته شد محدودیت هایی در زمینه صدور دفتر بسیج اقتصادی که مجوز اقامت رسمی در تهران بود پیش آمد و ثبت نام کودکان در مدارس ابتدائی، راهنمائی تحصیلی و متوسطه موقول به داشتن آن گردید و چون خرید واحد مسکونی نیز در تهران بدون داشتن دفتر چه بسیج اقتصادی منع بود "عملًا" مهاجران به تهران به جای سکونت در آن شهر در شهر کها و آبادیهای پیرامونی مستقر شدند و به جای افزایش جمعیت شهر تهران موجب افزایش آبادیهای پیرامونی آن شدند که خارج از شامل محدود - پیتهای خاص شهر تهران بودند. به همین جهت بررسی جمعیت شهر تهران در فاصله سالهای ۱۳۵۵ - ۱۳۶۵ "عملًا" به دوره زمانی ۱۳۵۵ - ۱۳۶۰ و ۱۳۶۱ تفکیک می‌شود. در دوره پنج ساله اول سهم مهاجرت در افزایش جمعیت شهر تهران در مقایسه با ۱۰ سال قبل از آن افزایش یافت و از ۱/۹۱ درصد در سال ۱۳۶۱ تا ۲/۲۴ درصد در سال رسید ولی این روند از سال ۱۳۶۰ به بعد جنبه منفی به خود گرفت و بر اثر آن برای نخستین بار در طول دوره ۱۰۰ سال گذشته میزان افزایش جمعیت شهر تهران به کمتر از میزان رشد طبیعی آن رسید.

استقرار قسمت اعظمی از مهاجران به تهران در آبادیهای پیرامونی آن که ارتسهیلات و امکانات شهر تهران برخوردار بوده و ارتباط سهل و ساده ای بین آن نقاط و تهران وجود داشته است باعث شده که جمعیت آن نقطه پیرامونی شهر تهران در فاصله سالهای ۱۳۵۵ و ۱۳۶۵ از ۶۵۲۵۸ نفر به ۴۶۴۵۸۶ نفر افزایش یابد و افزایش جمعیت

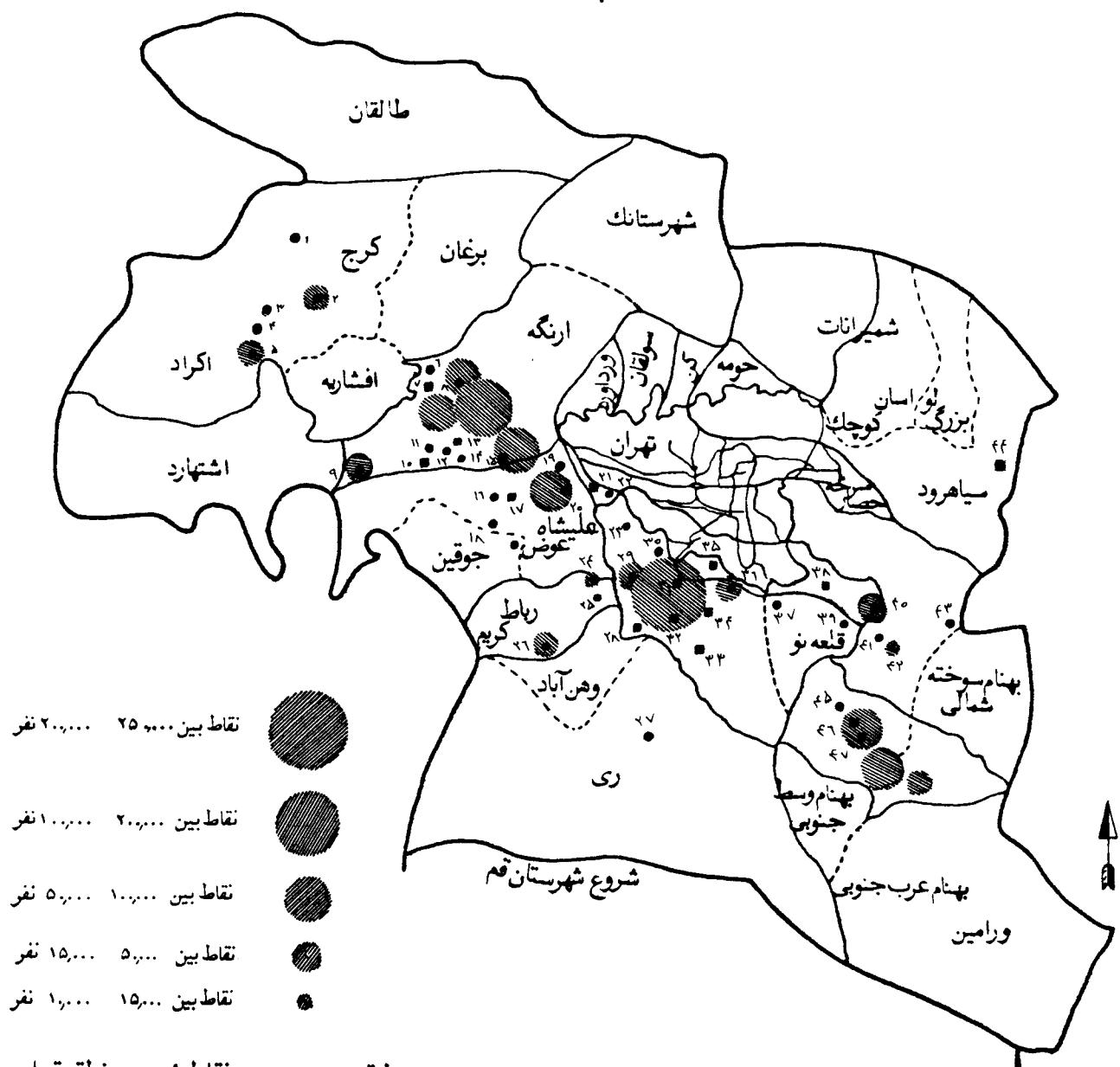

۱- هیو ۲- سیدجمال الدین ۳- محمدآباد ۴- کمال آباد ۵- شهرک پیشاهنگی ۶- میان جاده ۷- گوهردشت
 ۸- مردآباد ۹- شهرک شهیدچمران ۱۰- ولدآباد ۱۱- محمدآباد ۱۲- شهرک بعثت ۱۳- مشکین آباد
 ۱۴- فردیس ۱۵- سرآسیاب ۱۶- شهرک اندیشه ۱۷- سرخه حصار ۱۸- قلعه حسن آباد ۱۹- شهرک دانش
 ۲۰- سعیدآباد ۲۱- ملارد ۲۲- برآباد ۲۳- احمدآباد مستوفی ۲۴- گلستانه ۲۵- موسی آباد ۲۶- اکبرآباد
 ۲۷- سلطان آباد ۲۸- ده آباد ۲۹- اسلامشهر ۳۰- خلادیز ۳۱- باقرآباد ۳۲- میان آباد ۳۳- واوان
 ۳۴- امام حسن مجتبی ۳۵- حسن آباد ۳۶- فیروزآباد ۳۷- خاوردشت ۳۸- فرون آباد ۳۹- شهرک قیام -
 ۴۰- خاتون آباد ۴۱- ماما زان ۴۲- پارچین ۴۳- ولی عصر ۴۴- باقرآباد ۴۵- آزادیه ۴۶- خیرآباد
 دشت .

جدول شماره ۲: جمعیت و میزان رشد برخی از شهرهای نزدیک به تهران
در فاصله سالهای ۱۳۵۵-۱۳۶۵

نام شهر	جمعیت ۱۳۵۵	جمعیت ۱۳۶۵	متوسط میزان رشد سالانه به درصد
اسلام شهر	۵۰۲۹۲	۲۱۵۱۲۹	۱۰/۶
اشتهار	۵۰۷۴	۸۹۵	۴/۸
پیشوای	۹۹۲۴	۱۷۲۸۳	۵/۷
دماوند	۹۹۰۲	۱۵۲۰۹	۴/۴
رباط کریم	۴۷۶۲	۱۷۹۰۳	۱۴/۳
رجائی شهر	۸۳۳۲	۱۱۷۸۰۲	۳۰/۳
رودهن	۳۰۸۲	۶۶۵۰	۸/-
شهریار	۱۱۶۹۷	۲۲۴۲۲	۶/۷
قرچک	۱۴۹۲۵	۷۷۹۵۷	۱۸/-
کرج	۱۳۷۹۲۶	۲۷۵۱۰۰	۷/۱
گلندوک	۳۸۹۴	۶۰۵	۷/۶
مهر شهر	۴۱۰۴	۵۷۴۷۷	۳۰/-
نظر آباد	۹۸۸۹	۲۱۶۶	۸/۸
ورامین	۲۵۷۹۲	۵۸۲۱۱	۸/۵
هشتگرد	۵۶۸۲	۱۶۷۶	۱۱/۴

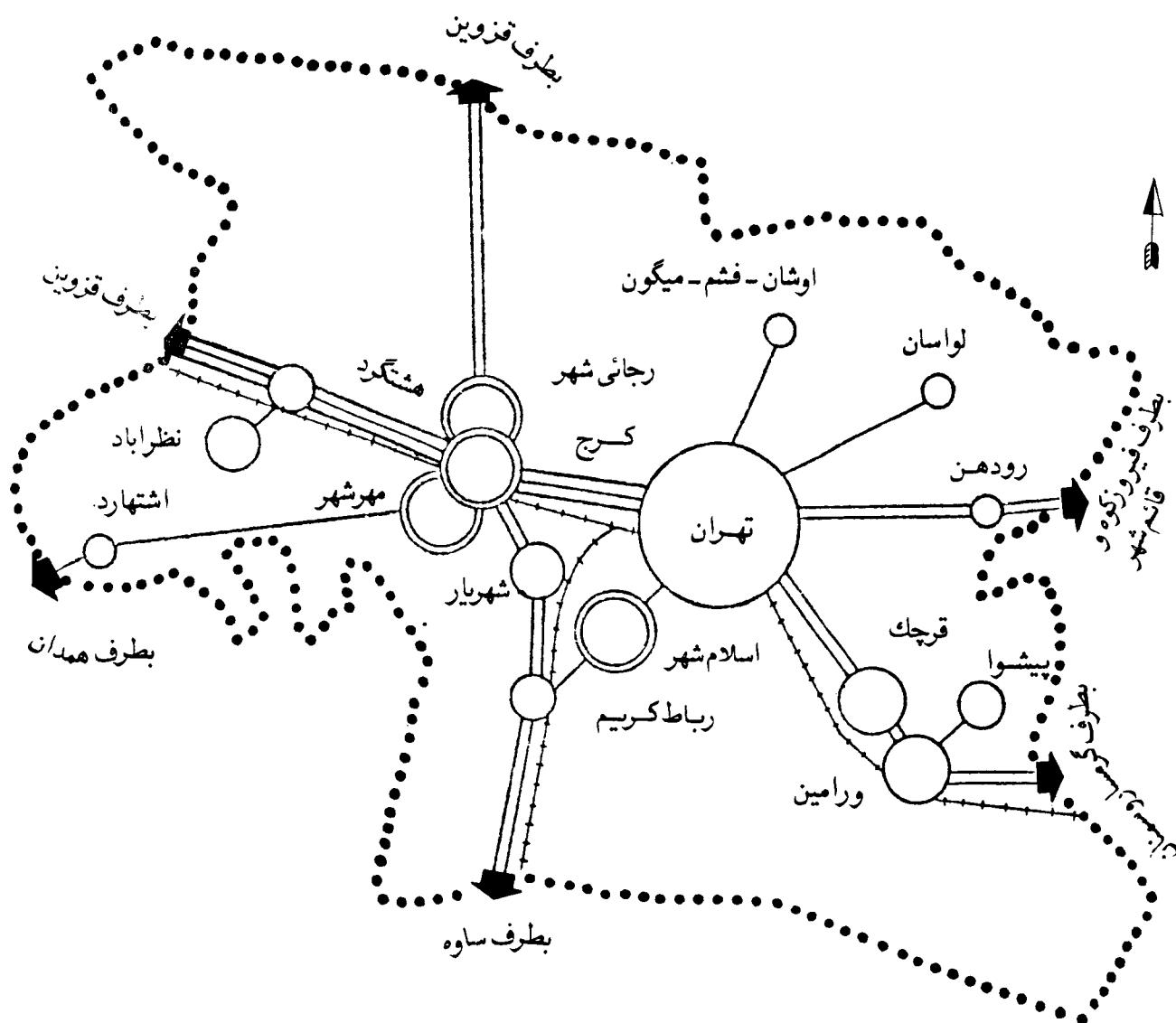
۴. شهرکهای پیرامونی تهران

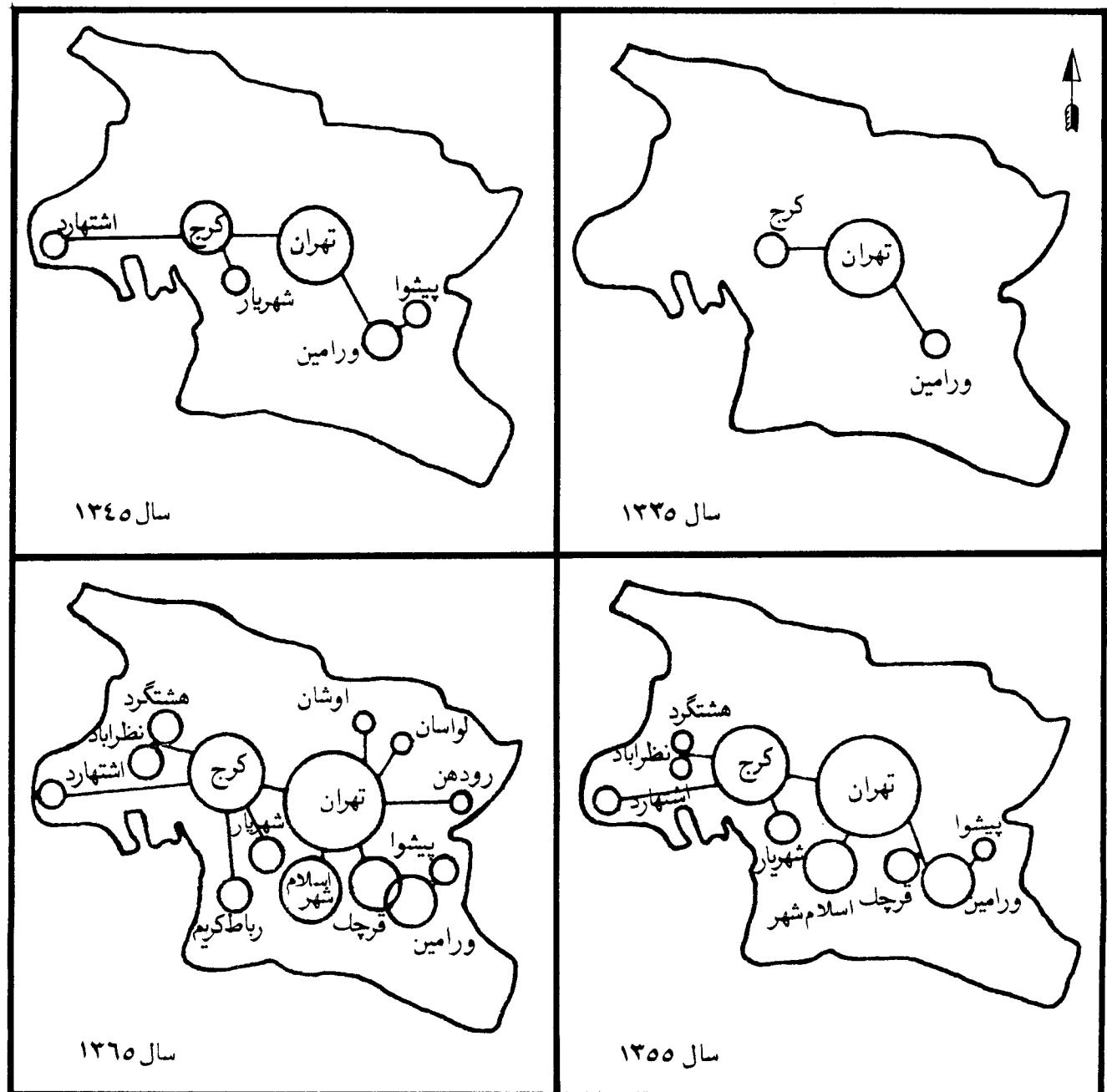
طبقه‌بندی جمعیت نقاط شهری منطقه تهران

- ۱- هیو ۲- هشتگرد ۳- سیدجمال الدین ۴- محمدآباد ۵- نظرآباد ۶- کمال آباد ۷- شهرک پیش آهنگی
- ۸- میان جاده ۹- مردآباد ۱۰- شهرک شهیدچمران ۱۱- ولدآباد ۱۲- محمدآباد ۱۳- شهرک بعثت
- ۱۴- مشکین آباد ۱۵- فردیس ۱۶- سرآسیاب ۱۷- شهرک اندیشه ۱۸- ملارد ۱۹- سرخه حصار ۲۰- قلعه -
- حسن آباد ۲۱- شهرک دانش ۲۲- سعیدآباد ۲۳- احمدآباد مستوفی ۲۴- اکبرآباد ۲۵- سلطان آباد
- ۲۶- رباط کریم ۲۷- حسن آباد ۲۸- واوان ۲۹- موسی آباد ۳۰- گلدسته ۳۱- اسلام شهر ۳۲- میان آباد
- ۳۳- امام حسن مجتبی ۳۴- شهدا ۳۵- خلادیم ۳۶- باقرآباد ۳۷- فیروزآباد ۳۸- خاوردشت ۳۹- کفرور آباد
- ۴۰- شهرک قیام دشت ۴۱- خاتون آباد ۴۲- مامازان ۴۳- پارچین ۴۴- ولی عصر ۴۵- باقرآباد
- ۴۶- آزادیه ۴۷- خیرآباد

۵. نقاط شهری پیرامونی تهران (منطقه تهران) در سرشماری ۱۳۶۵

۶. تهران و نقاط شهری پیرامونی آن در فاصله سالهای ۱۳۶۵ و ۱۳۲۵

زادگاه جمعیت شهر تهران

نسبت افراد متولد شهر تهران در سرشماری سال ۱۳۵۵ ابرابر ۵۵ درصد بوده است. به این ترتیب در دوره ۰-۱۳۵۵ ۱۳۶۵-۱۳۵۵ حدوداً واحد درصدی برآمدگی نسبی آنان افزوده شده است. این امر نشانه ای از کاهش اهمیت مهاجرت در میزان افزایش جمعیت شهر تهران در سالهای اخیر است (جدول شماره ۲).

در سال ۱۳۶۵ حدوداً ۶۴ درصد جمعیت شهر تهران را متولیدین این شهر تشکیل می‌داده است. در نتیجه نزدیک به ۳۶ درصد از جمعیت آن از افراد تشکیل می‌شده است که در گذشته های دور و نزدیک از زادگاه خود به این شهر مهاجرت کرده‌اند.

جدول شماره ۲: تعداد مهاجران - شهر تهران و تاثیر آن بر میزان رشد سالانه جمعیت آن شهر از سال ۱۳۴۵ تا سال ۱۳۶۵ (ارقام به هزار نفر)

دوره زمانی	تعداد مهاجران	درصد بجه جمعیت شهر در پایان دوره	میزان رشد جمعیت بر اثر مهاجرت
۱۳۶۵ تا ۱۳۶۰	+ ۷۸۳	+ ۱۷/۲	+ ۱/۹۱ درصد
۱۳۶۰ تا ۱۳۵۵	+ ۵۹۷	+ ۱۰/۵	+ ۲/۲۴ درصد
۱۳۵۵ تا ۱۳۴۵	- ۴۹۳	- ۸/۲	- ۱/۵۸ درصد

تهران استقرار یافته و با رشد بی رویه ای افزایش می‌یابند در واقع کسانی هستند که در مقابله با محدودیت‌های فوق ویابه دلایل مشابه دیگر فقط مسکن خود را به خارج از محدوده خدماتی شهرداری منتقل کرده‌اند که در عمل باید جزء جمعیت شهر تهران به حساب آیند. هم زمانی آغاز افزایش شدید جمعیت این نقاط با ایجاد محدودیت‌های مربوط به مهاجرت به شهر تهران موءید این نظر است در واقع جمعیت انبوهی که طی ۰-۱۳۵۵ ساله ای ۱۳۶۵-۱۳۵۵ به این نقاط سرازیر شده‌اند از دو گروه زیر تشکیل می‌شوند: ۱- مازاد مهاجرانی که به قصد عزیمت به تهران شهر و دیار خود را ترک کرده و در برخورده با مشکلات مربوط به اقامت در محدوده شهری تهران به نیازمندی این افراد خود را آورده‌اند. به همین دلیل این افراد خود را ساکن تهران می‌دانند، در تهران کارمی کنند و اگر از آنان سوءال شود که محیط شناسی

مسلمان" محدودیت‌هایی که در فاصله سالهای ۱۳۶۱-۱۳۶۵ در مرور داستقاده از دفترچه های ارزاق عمومی، خرید و احدهای مسکونی و اقامت در تهران برای تاره واردین به موقع اجرا گذاشتند شدمی توانست به عنوان عامل محدوده کننده قوی حجم مهاجرت به این شهر را کاهش دهد ولی واقعیت این است که عوامل مذکور برد جغرافیائی ریاضی نداشت و فقط توانست مهاجرت به داخل محدوده شهر تهران (مناطق بیست گانه خدماتی شهرداری) را کاهش دهد و در عوض مراکز جمعیتی بزرگی را در اطراف این محدوده ایجاد کند. در واقع نجات شهر تهران ارسیل عظیم مهاجران به قیمت ایجاد و توسعه کانونهای خوابگاهی اطراف شهر تحقیق یافت که عملاً مسائل اقتصادی و اجتماعی خود را به شهر تهران تحمیل می‌کنند. جمعیت انبوهی که در شهرها، شهرکها و آبادی‌های اطراف

معنی دارگروه سنی ۴۰-۴۶ سال و کاهش نسبتی افراد ۲۴-۱۰ ساله به ویژه در مردم دان است.

توزيع جمعیت سال ۱۳۶۵ تهران در مناطق مختلف آن

سرشماری سال ۱۳۶۵ جمعیت شهر تهران را ۴۲۵۸۴۰ نفر اعلام داشته است این رقم تنها منطقه شهرداری را شامل می شود و جمعیت شهر کها و نقاط پیرامونی آن را در بر نمی گیرد.

توزیع جمعیت در مناطق بیست گانه شهر تهران بسیار نامتعادل است. متوسط تراکم جمعیت که در سال ۱۳۶۵ حدود ۰.۵ نفر در کیلومتر مربع بوده است از ۱۱ نفر در منطقه یک تا ۴۲۵ نفر در منطقه ۱۷ در نوسان بوده است (جدول شماره ۵)

خصوصیات اجتماعی-اقتصادی شهر تهران

۱- دین :

اکثریت قریب به اتفاق جمعیت شهر تهران (۹۸٪ درصد) را مسلمانان تشکیل می دهند و تنها ۲٪ درصد از آنها از اقلیت‌های مذهبی به شرح زیر تشکیل شده است :

در تشتی	۰/۲ درصد
کلیمی	۰/۳ درصد
مسیحی	۱/۲ درصد
سایر ادیان و مذاهب	۲/۰ درصد

۲- وضع ازدواج و زناشوئی :

۲۶/۹ درصد از جمعیت ۱۵ ساله به بالای تهران را در سال ۱۳۶۵ افراد هرگز ازدواج نکرده تشکیل می داده و تغییرات آن در طول زمان ناچیز بوده و از ۲۶/۳ درصد در سال ۱۳۲۵ در سال ۱۳۴۵ و ۳۰/۴ درصد در سال ۱۳۵۵ رسیده است.

نسبت افراد هرگز ازدواج نکرده جمعیت شهر تهران در سال ۱۳۶۵ از ۱۱ در بین مردان ۱۵ ساله به بالا ۴۲/۹ درصد و در بین زنان ۱۰ ساله به بالا ۳۰/۰ درصد بوده است. تفاوت های معنی داری از نظر ازدواج زنان بر حسب سواد وجود دارد و ارقام زیر آن را نشان می دهد :

در کجا زندگی می کنند پاسخ شان تهران خواهد بود.

۳- گروهی از ساکنان مناطق بیست گانه تهران که از مرکز تجاری و پر تراکم مرکز شهر به حواشی و آنچه به شهر که اقماری مهاجرت می کنند.

هر چند دلایل و انگیزه های این گروه از مهاجران با گروه قبلی به کلی مقاومت است لکن ارزش میزان رشد جمعیت شهر تهران و نقاط پیرامونی آن و نهایتاً تبدیل شهر تهران به یک کلان شهر بزرگ نتایج مشابهی به بازمی آورند آن چنان که امروزه تهران رانی توان محصور در ۰ منطقه شهرداری دانست بلکه باید عملکرد ها آن را در محدوده و سیعتری تجسم کرد که این تحت عنوان منطقه تهران در نقشه شماره ۷ انشان داده شده است.

نقشه شماره ۷ منطقه تهران برای مطالعات مربوط به طراحی زیر نامه ریزی آن در سالهای آینده.

تركیب جمعیت شهر تهران

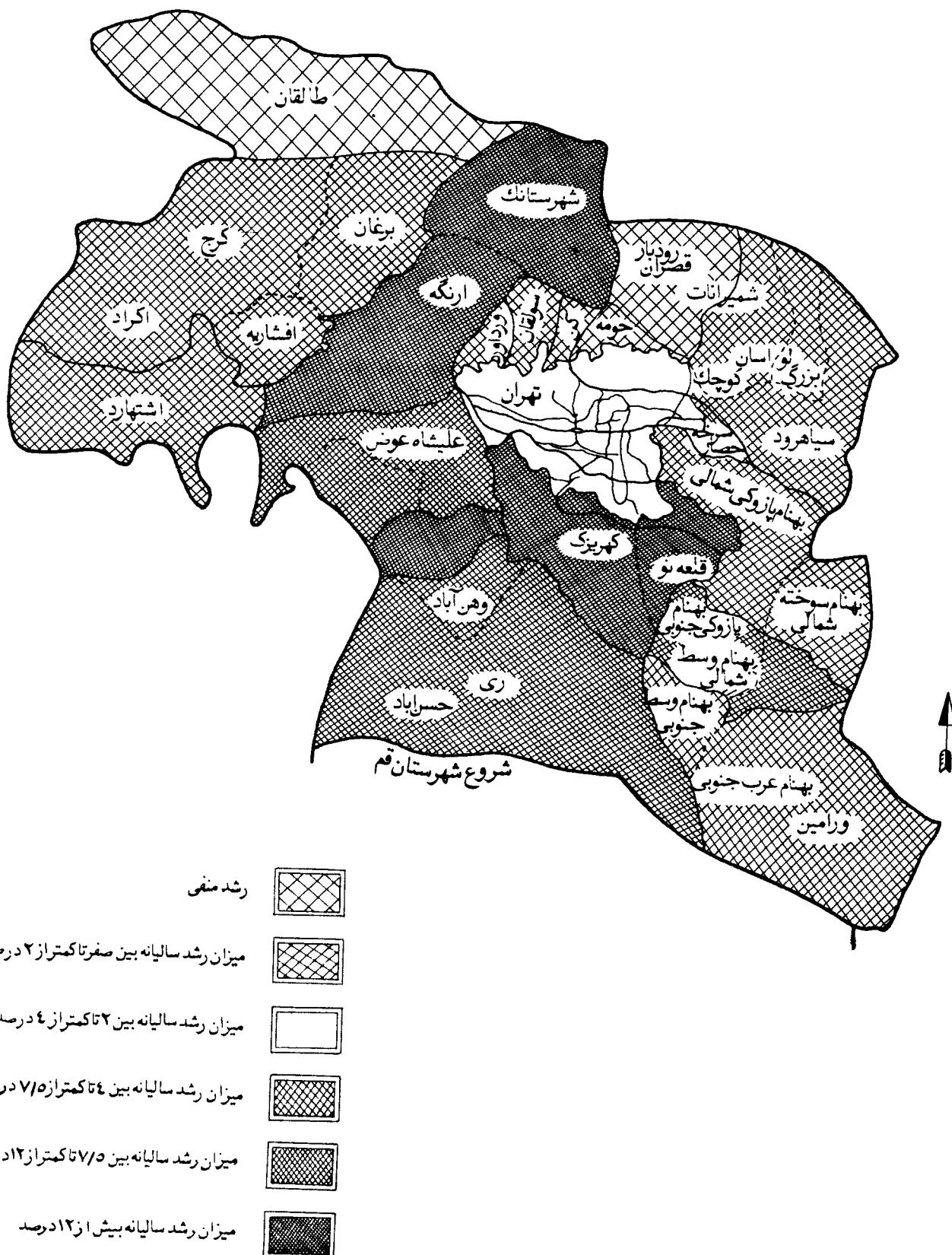
۱- نسبت جنسی جمعیت :

نسبت جنسی در جمعیت شهر تهران در سال ۱۳۶۵ نزدیک به رقم طبیعی و معادل ۰/۸۴۱ نفر مرد در مقابل ۰۰۰ نفر زن بوده است. این نسبت در گروه سنی ۰-۴ ساله ۱۰۲/۴ در گروه سنی ۴-۸ ساله ۱۰۴/۳ در گروه سنی ۸-۱۲ ساله ۱۰۴/۳ و در گروه سنی ۱۲-۱۶ ساله ۰/۸۹ (ابوده است).

۲- تركیب سنی :

توزيع نسبی جمعیت شهر تهران در سال ۱۳۶۵ در جدول شماره ۴ داده شده است به طوریکه از ارقام این جدول برمی آید ۳۷/۴ درصد جمعیت تهران در سالین کمتر از ۱۵ سالگی و ۵۹/۲ درصد آنان در سالین ۱۵-۱۶ ساله قرار داشته و تنها ۷/۲ درصد از جمعیت شهر را افراد ۱۶-۱۷ سال به بالا تشکیل می داده است و تفاوت مهمی نیزار نظر ترکیب سنی بر حسب جنس وجود نداشته است مقایسه هر مهای سنی جمعیت شهر تهران در سالهای ۱۳۵۵ و ۱۳۶۵ انشان دهنده گسترش بسیار

۷. منطقه تهران و میزانهای رشد سالیانه آن در فاصله سالهای ۱۳۵۵ و ۱۳۶۵

جدول شماره ۴- جمعیت تهران بر حسب سن و بتفکیک جنس
در سرشماری سال ۱۳۶۵

سن	مرد	دوچنین	جنس
۲۹۵-۳۸۴	۳۰۹۲۲۰۰	۶۰۴۲۵۸۴	جمع
۴۰۷۹۳۷	۴۷۳۶۸۷	۹۳۱۶۲۴	۴-
۳۶۸۸۱۵	۳۸۳-۸۶	۷۵۱۹۰۱	۹-۵
۲۸۱۵۴۴	۲۹۷۵۵۷	۵۷۹۱۰۱	۱۴-۱۰
۲۹۹۷۱۴	۳۰۸-۳۶	۶۰۷۷۵۰	۱۹-۱۵
۳-۵۷۵۷	۳۰۴-۱۸	۶۰۷۷۵	۲۴-۲
۲۷-۷۱۸	۲۸۲۷۹-	۵۵۳۵-۸	۲۹۲۵
۲۱۰۱۴۷	۲۲۲-۰۷	۴۴۷۱۰۴	۲۴-۲
۱۶-۸۵	۱۷۲۴۰۳	۲۲۵۰۳۸	۲۹۲۵
۱۲۳۷۱۷	۱۳۶۹۶۱	۲۶-۶۷۸	۴۴-۴
۱-۶۸۲۱	۱۲۲-۰۱	۲۲۸۲۲۲	۴۹-۴۵
۹۶۸۱۰	۱۱۵۶۴۲	۲۱۲۴۰۷	۵۴-۵
۸۴۸۲۲	۹-۸۷۴	۱۷۵۶۹۷	۵۹۵۵
۶۸-۶۹	۷۷-۹۲	۱۴۵۱۶۱	۶۴-۶-
۱-۸۵۰۳	۹۴۰-۹	۲۰۳-۶۲	۶۴سال بیشتر
۸۹۶	۱۴۸۷	۲۲۵۶	نامشخص

جدول شماره ۵: جمعیت، مساحت و تراکم جمعیتی مناطق مختلف شهر تهران در سال ۱۳۶۵

(** تراکم جمعیت در تهران با احتساب حریم ۴۰ کیلومتری راست .)

منطقه	جمعیت	مساحت km^2	مساحت به	تراکم به هکتار	متوسط میزان رشد سالانه ۶۵-۵۹
جمع	۶۰۴۲۵۸۴	۷۱۶/۹	** ۱۰۴/۵	۱/۷	
منطقه ۱	۲۰۹۱۵۲	۶۸/۱	۲۰/۷	۲/۲	
منطقه ۲	۲۷۵۴۲۹	۴۲/۲	۶۲/۸	۳/۸	
منطقه ۳	۲۱۰۵۷۳	۳۰/۸	۷۰/۰	۰/۵	
منطقه ۴	۴۷۲۰۱۱ *	۶۵/۳	۷۲/۴	۶/۹	
منطقه ۵	۱۸۹۹۵۵ *	۶۰/۱	۳۱/۶	۱۷/۵	
منطقه ۶	۲۶۱۴۲	۲۲/۲	۱۱۶/۸	۱/۹	
منطقه ۷	۳۰۱۲۲۳	۱۰/۴	۱۹۵/۹	- ۱/۲	
منطقه ۸	۳۵۵۹۶۸	۱۴/۰	۲۵۲/۷	- ۱/۴	
منطقه ۹	۱۹۰۵۹۹	۲۰/۷	۹۲/۱	۱/۱	
منطقه ۱۰	۳۰۰۵۳۶	۸/۱	۲۷۵/۸	- ۱/۹	
منطقه ۱۱	۲۵۸۴۶۸	۱۲/۶	۲۰۴/۸	- ۱/۱	
منطقه ۱۲	۲۷۱۴۸۶	۱۶/۱	۱۶۸/۹	۴/۱	
منطقه ۱۳	۲۰۴۲۷۸	۱۰/۳	۱۹۹/۱	- ۰/۴	
منطقه ۱۴	۲۷۲۴۰۹	۲۹/۰	۱۲۸/۹	- ۱/۳	
منطقه ۱۵	۵۲۱۳۴۳	۳۱/۵	۱۶۵/۵	۵/۶	
منطقه ۱۶	۳۲۴۶۱۳	۱۷/۶	۱۸۴/۴	- ۱/۸	
منطقه ۱۷	۳۳۷۱۶۵	۷/۹	۴۲۵/۷	- ۱/۸	
منطقه ۱۸	۲۶۲۵۲۴ *	۴۲/۹	۱۰۵/۴	۶/۷	
منطقه ۱۹	۲۲۵۲۶ *	۱۵/۰	۱۳۵/۰	۸/۹	
منطقه ۲۰	۲۰۵۴۸۹ *	۴۵/۸	۶۶/۷	۳/۵	
حریم تهران	۱۸۴۲۰۷	۱۵۸/۲	۱۱۱/۶	-	
تفاوت با نتایج تفصیلی	۲۰۵۰۵	-	-	-	

* - مناطق دارای حریم

بی سواد ۱۵/۳ اسال " ۲۵ درصد ۲/۲	باسواد ۰/۸ سال " ۴۵ درصد ۴/۶	میانگین سنی ازدواج‌های با راول زنان سن آستانهء تجرد قطعی شدت تجرد قطعی
--	---------------------------------------	--

۲- درصد آنان را زنان تشکیل می‌دهد.

نسبت اشتغال مردان ۰۱۵/۵ ساله و بالاترین ۴۴/۵ درصد (منطقه ۶) و ۵۶/۵ درصد (در منطقه ۱۵) تغییرمی کنند در حالی که این نسبت در مرور دنیان از ۱۲/۶ درصد (در منطقه ۶) تجاوز نمی‌کند و در منطقه ۱۹ با ۱۱/۱ درصد حداکثر میزان اشتغال را برای آنان نشان می‌دهد.

بیشترین درصد از جمعیت شاغل تهران با ۴۱/۲ درصد در گروه عمده خدمات عمومی، اجتماعی و شخصی، اشتغال دارند و گروه عمده صنعت با ۱۸/۴ درصد در مرتبه دوم و فروش و رستوران و هتل داری با ۱۴/۱ درصد در مرتبه سوم قرار می‌گیرد.

مناطق مختلف تهران از نظر توزیع شاغلان در گروه‌های عمده فعالیت‌های اقتصادی باهم و باکل کشور از این نظر وجه مشترک دارند که نسبت اشتغال در گروه عمده خدمات عمومی، اجتماعی و شخصی، در همه آنها بیش از سایر فعالیت‌ها است. اگر از این رشت صرف نظر شود می‌توان مناطق بیست کاهه تهران را به سه دسته تقسیم کرد: ۱- مناطقی که در آنها بیشترین تعداد شاغلان به "فروش، رستوران و هتل داری" اشتغال دارند (۱۷/۲ و ۱۶/۲ و ۱۶/۰) ۲- مناطقی که گروه عمده صنعت بیشترین نسبت ارشاغلان را به خود جذب کرده است (۱۹/۵، ۱۸/۵، ۱۷/۸، ۱۶/۰) ۳- مناطقی که تفاوت معنی داری بین اشتغال در "فروش، رستوران و هتل داری" در آنها با اشتغال در صنعت وجود ندارد (۱۰/۱ و ۱۲/۱ و ۱۳/۱)

در مجموع می‌توان نسبت اشتغال جمعیت تهران در سه بخش عمده اقتصادی را بر حسب جنس به شرح زیر خلاصه کرد:

۳- وضع سواد :

۸۳٪ درصد از جمعیت ۶ ساله به بالای تهران در سال ۱۳۶۵ با سواد بوده اند این نسبت در بین مناطق مختلف بین ۹۱/۵ درصد در منطقه ۶ و ۶۹/۶ در منطقه ۲ (و ۳۰۶) بیش از ۹۰ درصد در منطقه ۱۲ (و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰) کمتر از ۸۰ درصد و در ۳۰/۷ در منطقه دیگرین ۸۰/۷ درصد بوده است.

درصد از افراد ۶ ساله به بالای شهر تهران در سال ۱۳۶۵ را محصلین تشکیل می‌داده و از این نظر تفاوت معنی داربین زن و مرد وجود نداشته است (۳۱/۶ درصد مردان و ۲۹/۷ درصد زنان) و تفاوت جزئی در این مورد مربوط به نسبت تحصیل در دوره‌های متوسطه و عالی است و ازدواج زوایر زنان نسبت به مردان نیز عامل اصلی آن است.

۴- وضع فعالیت و اشتغال :

باتوجه به تعاریف مربوط به فعالیت و اشتغال در سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۶۵ و تفکیک جمعیت ۶ ساله و بالاتر به افراد شاغل، بیکار جویای کار، محصل، خانه دار، دارای درآمد بدون کار، سایر و وضع فعالیت اظهار نشده از ۴۹۳ هزار نفر جمعیت ۶ سال و بیشتر شهر تهران ۲۴/۶ درصد از نظر اقتصادی فعال (۲۹/۶ درصد شاغل و ۵/۵ درصد بیکار جویا کار بوده اند). این نسبت در مناطق مختلف شهر تهران بیکسان نبوده و بین ۳۷/۶ درصد در منطقه ۶ و ۷/۰ درصد در منطقه ۸ (توسان) داشته است.

لازم به یادآوری است که تعداد افراد شاغل کمتر از ۱۰ ساله در تهران بسیار اندک بوده و نسبت آنها به کل افراد شاغل حتی به یک دهم درصد نیز نمی‌رسیده است.

۸۸ درصد از جمعیت فعال شهر تهران را مردان

دندن	مرد	ده جنس	بخش عمده فعالیت کشاورزی
.۰/۴	۱/۰	.۰/۹	صنعت
۹/۱	۲۹/۱	۲۷/۲	
۹۰/۵	۶۹/۹	۷۱/۹	خدمات

رشد جمعیت و آینده آن

های دوم و سوم که در واقع فرضهای شدنی اولی محتمل و دوامی ممکن است تا سال ۱۳۸۰ چندان تفاوتی با هم ندارند طبق این دو چشم انداز جمعیت تهران در آن سال بین ۱۰/۸ و ۱۰/۱ میلیون نفر خواهد بود.

لازم تحقیق چشم انداز چهارم کاهش تدریجی باروری و رسیدن فوری به موارن مهاجرتی صفر است این فرض هر چند غیر منتحمن اما به لحاظ شایان توجه می باشد زیرا حتی در این صورت جمعیت تهران از حرکت بار نه ایستاده در سال ۱۳۸۰ به ۲۲/۸ میلیون نفر یعنی ۳۶ درصد بیش از جمعیت سال ۱۳۶۵ و در سال ۱۳۹۰ به ۹/۷ میلیون نفر خواهد رسید.

(جدول شماره ۷)

پاتوجه به حدود تغییر میزانهای باروری و مرگ و میر و اثر مهاجرت بر رشد جمعیت شهر تهران می توان برآوردهای مختلفی از آن به دست داد این برآوردها بر حسب میزان رشد جمعیت در جدول شماره علاوه شده است.

تحول جمعیت در فرض یکم افزایش جمعیت تهران را در شرایط میزان افزایش جمعیت شهری کشور بدون هیچ گونه تعدیلی نشان می دهد این فرض ادامه روند افزایش جمعیت تهران در سالهای قبل از انقلاب اسلامی را نیز منعکس می سارد و چشم انداز هولناک کابوس شهر ۵/۲۲ میلیون نفری را در سال ۱۳۹۰ انشان می دهد.

تحول جمعیت شهر تهران طبق چشم انداز

سال	فرض ۱	فرض ۲	فرض ۳	فرض ۴
۱۳۶۹ - ۱۳۶۵	۵/۴	۴/۳	۲/۸	۲/۲
۱۳۷۴ - ۱۳۷۰	۵/۴	۴/۰	۲/۵	۲/۱
۱۳۷۹ - ۱۳۷۵	۵/۴	۲/۶	۲/۱	۲/۰
۱۳۸۴ - ۱۳۸۰	۵/۲	۲/۵	۲/۷	۱/۹
۱۳۹۰ - ۱۳۸۵	۵/۲	۲/۳	۲/۴	۱/۷

جدول شماره ۶: برآوردهای تغییرات میزان رشد جمعیت شهر تهران از سال ۱۳۶۵ تا ۱۳۹۰

جدول شماره ۷: پیش بینی جمعیت تهران تا سال ۲۰۱۱ بر اساس توضیحات مختلف
 (ارقام به هزار نفر)

سال	فرض ۱	فرض ۲	فرض ۳	فرض ۴
۱۳۷-	۷۸۶-	۷۴۵۸	۷۲۸۱	۶۷۳۷
۱۳۷۵	۱۰۲۲۴	۹۰۷۴	۸۶۴۸	۷۴۷۵
۱۳۸۰	۱۳۲۹۹	۱۰۸۳-	۱۰۰۷۴	۸۲۳-
۱۳۸۵	۱۷۳۰-	۱۲۸۶۲	۱۱۵۱-	۹۰۶۷
۱۳۹-	۲۲۵--	۱۵۱۲۹	۱۲۹۵۶	۹۸۶۵

